

آفت تحریم و کرونا بر جان گلخانه‌های چناران

گزارش حسین باقری

تغییر الگوهای کشت، مکانیزه شدن روش های آبیاری باتوجه به خشکسالی های متوالی و کمبود منابع آبی، ضرورت جلوگیری از خساراتی نظیر سرمازدگی، تگرگ وآفات و... همگی دلایل قوی برای هدایت کشاورزی به سمت کشاورزی گلخانه ای است. یکی از شاخه های گلخانه داری در استان و شهرستان چناران، تولید گل های شاخه بریده گلخانه ای است که علاوه بر تامین نیازهای داخلی، ارزآوری قابل توجهی دارد؛ اما این روزها دلبه تیغ شرایط سخت کرونایی و تحریم ها و محدودیت های صادرات باعث شده است که نفس های گلخانه داران وتولید کنندگان گل های شاخه بریده به شمار بیفتد.

نبود بازار فروش در داخل وعدم امکان صادرات در شرایط فعلی

یکی ازتولید کنندگان گل های شاخه بریده با اشاره به ضرورت احیا وتوسعه بازار مصرف در داخل و خارج از کشور می گوید: صادرات به کشورهای هدف یکی از بهترین ظرفیت هاوزمینه های رشد وشکوفایی این صنعت بود که علاوه بر اشتغال، ارزآوری خوبی هم برای کشور درپی داشت؛ اما متأسفانه پس از تشدید تحریم ها در سال های اخیر این موضوع دچار مشکل شد. ضمن این که پس از شیوع کرونا مشکل مضاعف شده و به تعطیلی صادرات انجامیده است. وی می افزاید: شیوع کرونا اندک بازار داخلی را هم دچار مشکل کرده است؛ زیرا مجالس شادی و مذهبی، همایش ها و مناسبت ها و ایام خاص نظیر نوروز که یکی از مهم ترین ظرفیت های بازار فروش گل و گیاه در کشور است، با شیوع این ویروس همگی تعطیل شده است. وی می گوید: هم اکنون با توجه به پایین بودن تقاضا، گل و گیاه های تولیدی به قیمت بسیار نازل فروخته می شود. از سوی دیگر باتوجه به خاصیت کوتاهی عمر مفید گل، میزان به اصطلاح دورریز گل هم افزایش قابل توجهی یافته است که ضرر و زیان مضاعفی را برای تولید کنندگان درپی دارد.

مسئولان برای نجات این صنعت واحیای آن تدبیری بیندیشند

یکی دیگر از تولید کنندگان صنعت گل و گیاه هم می گوید: مشکلات اقتصادی سال های اخیر کشور، این صنعت را آن قدر ضعیف وآسیب پذیر کرده است که بسیاری از تولید کنندگان چاره ای جز کاهش تولید، تغییر کشت و کاهش تعداد اشتغال کاری وحتی فروش وتعطیلی این حرفه ندارند. وی می افزاید: در سال جهش تولید لازم

ایجاد تشکل های تخصصی بهترین راهکار حل مشکلات

کارشناس مسئول یاغبانی جهاد کشاورزی چناران، یکی از راهکار های مهم و ضروری حل یا کاهش مشکلات گلخانه داران را ایجاد تشکلات حوزه صادرات اشاره می کندوی گوید: اگر گلخانه داران تشکل تخصصی داشته باشند، می توانند از ظرفیت آن در زمینه های مختلف نظیر ارتقای دانش فنی، تجهیز و به روز رسانی تاسیسات ایجاد ارتباط موثر و سازنده بین تولید کننده و صادر کننده و بازار مصرف استفاده کنند.

اصل بازار فروش است

مهندس فریبرز علی زاده پرداخت تسهیلات کم بهره و دراز مدت را برای حل مشکل کمبود نقدینگی و سرمایه گلخانه داران ضروری می داند وی می افزاید: هم اکنون بیش از ۲۰ هکتار طرح احداث گلخانه در سامانه آماده دریافت تسهیلات داریم اما تسهیلاتی وجود ندارد. وی در شرایط فعلی بهترین راهکار حمایت از گلخانه داران را، پیش بینی و ایجاد زمینه بازار فروش مطرح می کند وی می افزاید: اصل بازار فروش است؛ زیرا اگر بازار فروش به عنوان حلقه اصلی و پایانی زنجیره به درستی مدیریت شود بسیاری از دغدغه های تولید کننده رفع وشور و انگیزه لازم ایجاد می شود. از سوی دیگر ایجاد بستر وزمینه صادرات به عنوان یکی از مهم ترین بازارهای فروش می تواند به شکوفایی این صنعت کمک شایانی کند. کارشناس مسئول یاغبانی جهاد کشاورزی چناران به وضعیت گلخانه داران در شهرستان و بر نامه بلندمدت جهاد کشاورزی اشاره می کند وی گوید: اکنون معادل ۴۰ هکتار گلخانه در حوزه شهرستان فعال است که ۲۵ هکتار آن در قالب مجتمع گل توس وابسته به فارغ التحصیلان

بخش کشاورزی است که در مجموع این گلخانه ها برای ۱۴۰ نفر به صورت مستقیم اشتغال ایجاد کرده است. علی زاده اشاره می کند وی گوید: تنها چاه عمیق از فضای آزاد به گلخانه را از اهداف و برنامه های جهاد کشاورزی مطرح می کند وی می افزاید: با توجه به بحث بحران آب وتداوم خشکسالی هاو افزایش نیاز مصرف چاره ای جز حرکت به سمت کشت های گلخانه ای نیست، وی با اشاره به مزایای کشت گلخانه ای می افزاید: در کشت گلخانه ای می توان با مصرف آب کمتر و به کارگیری سطح خاک کمتر تا ۱۰ برابر مزرعه محصول برداشت کرد؛ از سوی دیگر مصرف آب در شرایط فعلی کشور یک موضوع مهم و اساسی است که باید اصلاح وبهبیه شود. همچنین چون عوامل موثر و خسارت ز قابل کنترل است می توان با به کارگیری فناوری محصولاتی کیفی تر و بیشتر تولید کرد؛ ضمن این که هر هکتار گلخانه می تواند برای ۳ نفر اشتغال دائم و ۵ نفر اشتغال فصلی ایجاد کند.

گزارشی درباره مشکلات یک روستا در درواز هورودی خراسان رضوی

درونه، روستایی نیازمند توجه بیشتر مسئولان

نبودن جاده های روستایی و تصادفات ناشی از در مسیر جاده بودن رنج می برند.

گلا به اهالی

محمدیوسفی کارشناس ارشد حقوق که فرزند دیار و از عشایر منطقه است، سخنان خود را درباره مشکلات درونه این طور شروع کرد: وضعیت معیشتی ما روز به روز بدتر می شود. وی می گوید: آیا حقمان این است که هر ماه یا هفته در مسیر جاده ترانزیتی بردسکن به طیس به علت باریکی وارتفاع وعدم خط کشی وآسفالت خراب جاده، شاهد تصادفات واز بین رفتن اقوام یا هموطنانمان باشیم؟ وی تصریح می کند: درست است آسفالت گران است ونیست ولی آخاک کنار جاده هم گران است که ارتفاع

گزارشی حقدادی

پارچه بافی از صنایع دستی است که با قدمت تاریخی و بسیار طولانی در شهرستان تربت جام، نقش مهمی را در خود کفایی مردم روستاهای این منطقه ایفا کرده است و به رشته های پارچه بافی در اصطلاح محلی «فرت بافی» یا «تن بافی» گفته می شود. فرت به عنوان بخشی از چپیزه عروس در تربت جام استفاده می شود وواژه فرت به طور ساده یک پارچه بافت صاف وبانچ پنبه را گویند که در زبان های مختلف به اشکال گوناگون تلفظ می شود. از فرت برای تهیه منسوجات مختلف از قبیل حوله دست وصورت، خشک کن حمام (قطیفه)، جانماز، سجاده و پارچه برای لباس های مردانه وزانه باطرح های مختلف، چادر شب (رختخواب پیچ)، دستار (سله- منديل – عماله)، دستمال جیبی، دستمال کمر (کمر پیچ) در بین اهالی بسک استفاده می شود.

کلیاتی درباره صنایع دستی ایران

به گزارش خراسان تعداد زیادی از مورخان و هنر شناسان در پی کشف حقایق در مورد اقوام ایرانی هستند. از طرفی تعدادی از استعمارگران در سال های نه چندان دور میراث فرهنگی ایران را که حاصل ذوق وسلیقه ونوع پارسیان بود، به تاراج بردند؛ این موضوع نشان می دهد که چقدر مردمان پارس از لحاظ صنعت وهنر سرآمد مردم دنیا بودند. با این اوصاف تعدادی از صنایع دستی ایران برای نسل امروز مانا شناخته مانده است و حتی در برخی موارد نام آن صنعت رانیز نشنیده اند از جمله این رشته ها می توان به زغرموزی یافرت یا شعر بافی اشاره کرد.

فرت چیست؟

فرت نام پارچه دست بافی است که از نخ پنبه تهیه می شود و از زمان های دور تا به امروز استفاده وتولید شده است. این صنعت در قدیم از حرفه های اصلی مردمان روستا ن در کارگاه های روستا به به شمار می آمد ولی امروز به علت کساد شدن بازار فرت باقان، این کار نه به صورت حرفه ای بلکه توسط خانم ها در منازل انجام می شود و این پارچه بیشتر در زمستان به علت برودت هوا و سبک بودن کار کشاورزان تولید می شده است.

مناطق فرت بافی

از آن جا که ماده اولیه این صنعت پنبه است و استان یزد و خراسان به دلیل نوع آب وهوا دو مرکز مهم کشت پنبه دیم است، این صنعت در خراسان و روستاهای آن از قبیل بسک، کدکن، ازغندو... و در استان یزد وتوابع آن نیز انجام می شد.

دیار پر گهر وغنی از معادن پر در آمد خطه مسیر بردسکن به طیس است. بله می دانیم شرایط سخت است، می دانیم کرونا هست، می دانیم تحریم هست، می دانیم جنگ اقتصادی هست ولی متأسفانه نمی دانیم چرا بعضی مسئولان جواب مکاتبات و پیگیری هاو مشکلات مردم را نمی دهند. می افزاید: متأسفانه این دهستان با داشتن گاز طبیعی محروم است و مردم این دیار برای پخت و پز یا استحمام باید دنبال تهیه کپسول گاز مایع یا هیزم باشند. یکی از ساکنان این روستا می گوید: مردم این روستا از نبود گاز و آب شیرین رنج می برند، در بسیاری مواقع اهالی به خصوص زنان مجبورند برای تهیه آب شیرین به پایین دست رودخانه بروند که این امر مشکلات زیادی برای آنان به وجود آورده است. رضوانی یکی دیگر از اهالی روستا می گوید: روستای درونه با مشکلات بسیاری مواجه است، نبود کار موجب شده فرزندان اهالی برای کسب درآمد در دیگر شهر ها کاری کنند.

روزنامه

سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی
خراسان رضوی

فرت بافی، هنری ریشه دار در تاریخ تربت جام

این هنر و به فراموشی است. دستگاه فرت بافی، چرخ ریسندگی و ماکورا فقط در اندک خانه های زنان قدیمی روستا که به این حرفه عشق دارند و میراث مادران خدومی داند، می توان یافت. از سال ۱۳۸۹ یکی از زنان باتاسیس کار گاه نقشینه بافت تربت جام در روستا بر دستار، مانع از بین رفتن این هنر در روستا شد و زنان هنر مند روستا را گهم جمع کرد وفرت بافی را ابان دکي تغییر در جنس سازه در کارگاه زنده نگه داشت. روستای یزد از توابع بخش مرکزی شهرستان تربت جام در ۱۴ کیلومتری جنوب غربی این شهر واقع شده است.

صنعت فرت بافی باستان زان هنر مند تربت جام احیا شده است

رئیس اداره میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی تربت جام با اشاره به صنعت فرت بافی در تربت جام وبه ویژه در روستای یزد که یکی از اهداف گردشگری و بوم گردی است، گفت: فرت بافی از دیر باز توسط زنان هنر مند تربت جام وبه ویژه در روستای یزد انجام می شده و اکنون حداقل ۵۰۰ کارگاه فرت بافی در این روستا در حال فعالیت است. غلام رسول رحیمی افزود: همچنین زنان روستاهای رونج، رحمت آباد، قلعه شیرو شهر های احمد آباد ونلشهر در رشته فرت بافی فعالیت دارند و در داخل شهر نیز تعداد زیادی کارگاه مستقل فرت بافی وجود دارد که هم اکنون فعال است. وی با اشاره به دیگر صنایع دستی زنان هنر مند تربت جام ادامه داد: صنعت قالی بافی، طرح چشمه گلی از قدیم الایام در این روستا رونق چشم گیری داشته و بافت قالیچه وبشتی اصیل بومی این روستا از شهرت خاصی در جهان برخوردار است و اکنون نیز این هنر همچنان پابرجا و فعال است. وی تصریح کرد: از جمله روستاهایی که گلیم و گلیم فرش در آن بافته می شود می توان به موسی آباد، المجو، تیمنک علیا و... وشهر نلشهر اشاره کرد که بافته های گلیم و گلیم فرش روستای موسی آباد، المجو و تیمنک را می توان صادر کرد. وی خاطر نشان کرد: از دیگر رشته های صنایع دستی فعال در شهرستان می توان به آهنگری، مسگری، حصیر بافی، سوزن دوزی و گلدوزی، قلم زنی، زیور آلات، سنگ تراشی، نقاشی روی سفال، ساخت دواتر، دهل و سرنابا... اشاره کرد. وی ابراز کرد: در این شهرستان چندین کارگاه ساخت دواتر، سرنابدهل وجود دارد که باتوجه به این که تربت جام از مناطق مهد موسیقی مقامی است، این هنر به شکل سنتی انجام می شود. وی خاطر نشان کرد: هم اکنون کارگاه های فرت بافی، ساخت دواتر، ساخت دهل، تراش سنگ های قیمتی، نقاشی روی سفال، سوزن دوزی و گلدوزی و... به صورت دائمی در محل بنای تاریخی رباط جام فعال است.

مشکل کمبود گاز

محمد امینی درونه رئیس شورای اسلامی درونه با اشاره به وجود مشکلات پیش روی اهالی روستا به دلیل نبود گاز شهری ی بیان این که از وقتی دریافت کپسول گاز کاردتی شده است به هر خانواده در ماه یک یادو کپسول بیشتر نمی رسد، اظهار می کند: سرمای زودهنگام، نبود گاز مایع و کمبود نفت، مشکلات جدی برای اهالی درونه ایجاد کرده است، در همین زمینه از مسئولان درخواست داریم با پیگیری های مجدد وقول نماینده شهرستان مشکل گاز منطقه هر چه زودتر رفع شود. وی به مشکلات آب شرب در این روستا اشاره می کند وی گوید: به دلیل شوری آب مجبور هستیم آب مورد نیاز را از پایین دست رودخانه تهیه کنیم که خود مشکلاتی را به دنبال دارد. وی مطرح می کند: هر چند معادنی در منطقه داریم که سرمایه گذاران آن ها را تصرف کرده اند اما از یک در صد فروش معادن که برای جبران خسارت به مناطق استقرار معدن

اختصاص می یابد، هیچ مبلغی عاید مردم روستا وعشایر منطقه نشده است.

درونه تنها دهستان بدون گاز

مهران یوسف نژاد دهیار درونه می گوید: درونه تنها دهستان بدون گاز در شهرستان بردسکن و حتی منطقه ترشیز است که به رغم جمعیت بالای آن، مردم منطقه با مشکل تهیه گاز مایع برای مصرف خانگی دست و پنجه نرم می کنند. به گفته وی روستای درونه با ۱۸۰۰ نفر جمعیت و دهستان درونه نیز با دو هزار خانوار و ۵ هزار نفر جمعیت در ۵۴ کیلومتری بردسکن قرار گرفته است که متأسفانه هنوز از نبود گاز رنج می برد. یوسف نژاد نبود آب شرب شیرین را از دیگر مشکلات این روستا بیان می کند وی گوید: اگر چه قبلا در روستا دستگاه آب شیرین کن نصب شد، اما به دلیل بالا بودن هزینه نگهداری دستگاه، استفاده از آن مقرون به صرفه نیست.